

TROCHILUS COLUBRIS.

CHARACTER GENERICUS.

Rostrum subulato-filiforme, apice tubulato, capite longius : Mandibula superior vaginans inferiorem.

Lingua filiformis, filis duobus coalitis tubulosa.

Pedes ambulatorii.

Lin. Syst. Nat. p. 189.

CHARACTER SPECIFICUS, &c.

TROCHILUS rectirostris viridi-aureus, rectricibus nigris, lateralibus tribus ferrugineis apice albis, gula flammea.

Lin. Syst. Nat. p. 191.

MELLIVORA gula rubra.

Edw. Av. t. 36.

MELLIVORA Avis Carolinensis.

Catesb. Carol. 1. p. 65.

Coloribus nitidis adeo gemmeisque exornatur minimum Trochili genus, ut si cum his comparantur, non modo fordeant prorsus et obscurentur avium plurimum regiones calidiores incolentium venustissimi colores, sed et aurum ipsum pyropusque longe superentur. Nequeunt igitur ulla arte splendidissimi hi colores ad

G g

vivum

vivum exprimi, quæ tum sane magnum præstitit, si infigne harum avium decus imitando adumbraverit. *Regulus cristatus Europæus* avicula omnium minima diu habebatur, et stupebant prorsus nostrates physici, cum aves Americanas vel ipsis insectis Europeis minores conspicerent; inter quas est *Trochilus* vix scarabæo vulgari major. Cum tamen minuta hæc species cæteris cedat colorum splendoribus, satius duxi aliam eamque elegantiores exprimere.

Formosissima hæc avicula plurimas Americæ partes, Carolinam præcipue tam Septentrionalem quam Australem inhabitat. Rostrum illi nigrum est. Corporis superiora splendent aureo-viridi, et mutabili colore. Gulam decorant plumæ coccineæ nitidissimæ, quæ pro lucis ratione in aureum fulgentissimum transeunt. Pectus et abdomen albicant. Alarum remigeo fusco-purpurei. Feminae superficies inferior albicat, carens omnino rubore illo eximio quo mas insignitur. Miranda est huic aviculæ pennarum velocitas. Inter volandum cibum capit phalænæ more, linguam nempe tubulatam in fundum florum immergens et mel inde exugens. Pugnacissimo est ingenio, nec raro de eodem flore acerrime dimicatur. In domus frequenter involat *Trochilus*, cumque, more insectorum Europæorum, tres quatuorve gyros egerit, dicto citius e fenestris effugit. Ubi densissima est arborum coma nidificat, plerumque inter furcas ramulorum. Diametros internatio est uncia, profunditasque uncia dimidiata: tomento, seu lanugine plantarum intus struitur, extrinsecus musco et lichene stipatur. Ova tantum duo deponit hæc avis, alba, magnitudine pisorum. Dum incubat